

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm Privilegiorum Regularivm In Commvni

Pedro <de los Angeles>

Coloniæ Agrippinæ, 1681

Sectio V. Quomodo intelligendæ sint revocationes generales omnium
Privilegiorum sub Clemente VIII. & Paulo V. editæ?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61715)

tunt; nec posse quemquam absolvere ab eisdem casibus in Bulla Cœne, aut Ordinario loci reservatis.

488. 28. Respondetur facillè, quòd cum de eisdem privilegijs & confirmationibus loquatur, ut constat ex particula ejusmodi, seu hujusmodi, quæ relativa est præcedentium, cum omnibus suis qualitatibus, ut docent Navarr. Conf. 51. n. 5. de rescript. Gonçal. reg. 8. Cancel. gloss. 4. num. 4. Seraphin. Rot. Rom. decis. 388. Farinac. in decisionib. decis. 373. num. 6. Tom. 1. part. 2. solum debent intelligi de illis privilegijs, quæ extrecta fuerunt per Tridentinum, & de confirmationibus eorundem, non autem de alijs.

489. 29. Objicies secundò, responsum factæ Congregationis de mente Gregorij XIII. cujus meminì Suarez, & Enriquez supra, ubi Episcopo, de hoc dubio interroganti, sic responsum fuit: Hac de re cum Congregatio accuratè egresset, ac deinde illam ad S. D. N. retulisset, Sanctitas Sua censuit ex facultatibus per hoc Mare magnum, aliave privilegia Regularibus concessa, eis non esse factam potestatem absolvendi à reservatis. Roma 10. Septembris 1577.

490. 30. Respondent aliqui, & bene, quòd cum hæc fuerit epistola data pro quodam particulari interrogante, nec fuerit promulgata per modum legis, non obligat, nisi pro viculis illius Diocesis. Quibus addo, quòd etiam si hoc decretum esset universale, per illud minime annullarentur confirmationes privilegiorum, quæ postea à multis Romanis Pontificibus factæ sunt, & sic pro casu præsentis nihil obstat. Alia, quæ pro reservationibus futuris desu-

derari possunt, tractabimus sect. 10. hujus disputationis.

31. Occasione acceptâ ex revocatione privilegiorum præfati decreti Urbani VIII. placuit hîc annectere in peculiari Sectione alias similes, & generalissimas revocationes, sub Clemente VIII. & Paulo V. ut commodius Lector eas possit cum distinctione percipere, & scire ad quas personas se extendant, & quibus in locis; nam apud aliquos Authores non sine confusione & difficultate inveniuntur expositæ.

SECTIO V. INCIDENS.

Quomodo intelligenda sint revocationes generales omnium privilegiorum sub Clemente VIII. & Paulo V. editæ?

1: SACRA Congregatio Eminen- 491.
tissimorum Cardinalium anno 1601. die 9. Januarii decretum approbatum, & confirmatum à Sanctitate Clemente VIII. edidit, & publicari fecit, ubi prohibetur: Omnibus confessoribus secularibus, & Regularibus, ut sub quovis pretextu, seu privilegio non possint absolvere à casibus clarè vel dubiè in Bulla Cœne Domini solita legi contentis, vel alijs quomodocumque Sedi Apostolicæ reservatis, aut in futurum per Sanctitatem Suam, ejusque Successores, pro tempore in eadem Bulla, vel aliter reservatis, nec etiam à casibus, quos Ordinarij locorum hætenus reservârunt, vel in posterum reservabunt, nullo casu, etiam necessitatis, vel impedi- menti, nisi mortis articulo sine nova & speciali Sanctitatis Sua, aut Successorum suorum, vel Ordinariorum, quoad casus
ab

ab ipsis tantum reservatos respectivè, impetrat à licentiâ in scriptis Ordinarijs locorum exhibenda, & absolutionis beneficium suspendit, & revocat omnia privilegia sub quibusvis clausulis, & formis concessa, & annullat confessiones aliter factas. Ubi est advertendum, quod hoc decretum non loquitur de absolutione circa Religiosos facienda pro foro conscientiarum; sed circa sæculares, ut bene notat Donatus *Tract. II. de potest. dispens. & absol. q. 17. n. 2. in fin.* cum alijs, & quod sic declaravit in sua *Const. Urbani VIII.* testatur ipse. Secundò est advertendum, quod dictum decretum solum ligat per universam Italiam extra urbem, non verò alibi, ut ex verbis ipsius constat ibi: *Per universam Italiam extra urbem degentibus.* Et sic commorantes in alma urbe, & extra Italiam minimè tangit.

492. Sed propter varia dubia, quæ circa hoc emerferunt, ipse *Clemens VIII.* die 26. Novembris anno 1602. suum primum decretum moderavit, & declaravit, videlicet, illo tantum deinceps comprehendi casus, qui in *Bulla Cena Domini* continentur: Et præterea, violationis immunitatis Ecclesiasticae in terminis *Const. felic. record. Gregorij Papa XIII. incip. Ad tollendum.* Ubi extendit excommunicationem Tridentini provocantium ad duellum, etiam ad privatum. Tertio insipientium manus violentas in Clericos, juxta *Canon.* si quis suadent. *cap. 17. quest. 4.* & juris dispositionem. Quarto, simoniæ realis, scienter contractæ, atque etiam confidentiæ beneficiæ. Quintò, omnes casus, quos Ordinarij locorum sibi reservarunt, vel in posterum reservabunt. In quibus om-

nibus, jam enumeratis casibus, dumtaxat currit decretum, & solum intra Italiam, & extra urbem, non verò in alijs locis, nec alibi, sic *Bordon. in resolutionib. resol. 6. quest. 9. n. 10. in fine.* *Lezana 1. p. summ. cap. 19. num. 16.* *Trullench. lib. I. in Cruc. dub. 3. num. 11.* *Villalob. part. I. tract. 9. difficul. 67.* *Cardin. Lug. disp. 20. de pæn. sect. 1. num. 5.* *Quintanadvenn. sing. 14. num. 4.* & idem affirmant de alio decreto Sacræ Congregationis approbato, & confirmato à *Paulo V.* die 7. Januarij anno 1617. ubi confirmatur, & innovatur decretum *Clem. VIII.* juxta declarationem ab ipso factam.

3. Et licet in eo circa finem addantur hæc verba: *Hac insuper, ut nulli ex Sacerdotibus prædictis, quibuscunque privilegijs, indultis, & facultatibus suffulti, ab excommunicatione, vel à casibus eisdem Ordinarijs, vel Sedi Apostolica reservatis, tam ad forum contentiosum deductis, quam non deductis præterquam in mortis articulo absolvere audeant, vel præsumant.* Ex qua clausula aliqui Doctores affirmant, quod à nullis censuris, & casibus Sedi Apostolicæ reservatis, possint Religiosi absolvere, ex vi suorum privilegiorum, cum hæc omnia ibi revocentur; ex eo quod particula *insuper* designat novam legislatoris dispositionem, à præcedentibus omnino distinctam, ut patet ex *Cap. statutum, de rescript. in 6. §. insuper,* & ibi *gloss.* & notat *Diana de dub. reg. resol. 13. §. notat etiam* (quamvis hoc refellat *Duard. lib. 3. Bullæ, §. 2. quest. 1. num. 31.*) & confirmare intendunt suam opinionem dicti Authores etiam ex decreto relato *sect. præcedenti Urbani VIII.*

494. 4. Nobis tamen dicendum est, quod in decretis relatis *Clem. VIII.* & *Paul. V.* solum annullantur privilegia Religioforum intra Italiam, & extra Urbem, & respectu secularium tantum, & in casibus expressis in 2. decreto *Clementis VIII.* declarativo prioris, non vero quoad alios casus Pontifici reservatos ibi non expressos, quia privilegia Religionibus concessa, censentur leges perpetuae, ut diximus, ac proinde habentur, ac si in corpore juris forent inserta, ut docent *Oldradus conf. 300. num. 4. §. considerandum*, *Enriq. lib. 7. cap. 2.2. num. 3.* *Sanch. lib. 8. disp. 1. num. 13.* & alij. Unde perpetua firmitate constare debent, cap. 1.2. & 25. quaest. 2. sed a lege, seu jure non est recedendum, nisi quatenus in novo est expressum, cap. 2. de transl. *Episcop.* Ergo idem dicendum est de privilegiis Regularium antiquis, a quibus non est recedendum, nisi oppositum exprimat: sed nullibi invenitur expressum, quod a Confessoribus Regularibus, etiam intra Italiam, sublata sit facultas absolvendi ab alijs reservatis Papae, ibi, nec alibi. Ergo stare debent privilegia antiqua, quando de alio non constat.

495. 5. His addo, quod innovatio *Pauli V.* fuit confirmatio facta solum in forma communi, quae non est nova dispositio, sed praecedentium simplex approbatio, prout erudite advertit *Duardus ubi supr. num. 32.* ver. *Nec ob stare videtur*, & noster *Lezan. 1. part. summ. cap. 19. numer. 15.* verb. *Clausura*, num. 20. in fine, & sic non plus se extendit, quam ipsum decretum, quod declaratur, & confirmatur, sed intra terminos illius debet claudi, teste *Sanch. lib. 3. cap. 12.*

summ. num. 8. cum *Navarr. conf. 15. de Simonia, num. 2.* cum alijs, ad decretum *Clementis* prohibet absolutionem solum a quinque casibus Papalibus ibi expressis, & a casibus quos Ordinarij sibi reservant, & non ab alijs. Ergo, &c. sic sentiunt *Bordon. de Confess. erga seculares resol. 6. num. 10.* *Donat. de potest. dispens. & absol. tract. 11. quaest. 17. num. 3.* *Quintanaduenn. de poen. sing. 14. n. 4.* & alij.

6. Ad primum fundamentum oppositae sententiae ex particula *insuper*. Resp. Quod solum addit novam dispositionem, quando lex non est intelligenda juxta aliam immediate relatam, cujus est declarativa; at in praesenti refertur ad supra relata, & juxta ea est intelligenda. Ad secundum ex decreto *Urbani VIII.* praeter ea, quae sect. praecedenti diximus. Resp. illa verba nihil contra nos, quia solum significant facultatem, si quam habent Confessarij Regulares, extra Italiam, absolvendi ab illis casibus exceptis, non esse illis sublata per decretum *Clem. VIII.* qui derogavit privilegijs Confessorum existentium tantum intra Italiam; sic *Bordon. ubi supr. num. 10.*

7. Sed noster *Lezana part. 1. 497. summ. cap. 19. n. 16.* agendo de dicto decreto *Urbani*, ait; quod illa verba *Urbani: Ab alijs vero casibus, & censuris Sedi Apostolicae reservatis, siquidem habens Regulares a Sede Apostolica privilegia*, debent intelligi, sic: *Ab alijs vero casibus* (scilicet praeter casus Bullae Coenae Domini, & reservatos Ordinarijs) & *censuris Sedi Apostolicae reservatis*, & in fine ita subnectit, comprehenduntur Confessarij tam Romae, quam ubilibet existen-

A a isten

istentes, quantum ad ea, quae in praedicto decreto continentur, quod est disere; Confessores hodie, nec intra, nec extra Italiam posse absolvere a casibus Bullae Coenae Domini, & loci Ordinatio reservatis.

498. 8. Sed quoad alios casus in decreto Clementis VIII. expressos, ait: Confessores extra Italiam existentes, posse absolvere, si habeant privilegia absolvendi; secus autem Confessores existentes intra Italiam, & extra urbem, etiamsi habeant facultatem absolvendi, quod videtur amplecti Barbosa. cap. 19. de officio, & potest. Paroch. in fine. Proinde videtur, ait Donatus, num. 10. remanere privilegia in sua vi, quoad alios casus non comprehensos in dicto decreto Clement. VIII. & num. 11. repetit id, quod sect. antecedenti dixit, circa hanc revocationem Urbani, videlicet illa verba: *Privilegia Regularum, semel sublata, & extincta per subsequentes confirmationes, nequaquam reviviscere*; procedere de confirmationibus factis in forma communi, secus autem si fiant ex certa scientia, & constat ex decisibus ab ipso lib. 1. tract. 9. de claus. claus. 3. n. 6. & Tract. 11. de confirmat. quest. 2. Pro quo vide supra disp. 7. sect. 2. num. 8. privilegium Greg. XV. pro Patribus Theatinis, & num. 9. privilegium Urbani VIII. pro Dominicanis, & nota, quod dicti Pontifices creati sunt post Clement. VIII. & Paul. V. & haec de hac incidente difficultate.

*****

****

**

SECTIO VI.

Explicantur alia, quae de confirmatione ex certa scientia desiderari possunt.

1. CUM in aliquibus confirmationibus, & concessionibus ex certa scientia, & de plenitudine potestatis addi contingat clausulam, & de novo concedimus; merito dubitatur, quid addat supra certam scientiam, & plenitudinem potestatis; cum quaelibet istarum vim habeat restituendi, quaecunque privilegia extincta, & sint innovationes privilegiorum, & derogatoria derogatoriarum? Respondetur, quod confert de se jus novum, si opus est; est enim quasi conditio naturalis, ex parte rei concessae, & tollit omnem vetustatem, & restituit deperdita majori claritate. Insuper ampliat renovationem ad omnem modum possibilem, qui sub propria significatione talis verbi cadere potest; quia talis renovatio, cum sit favor Principis, & ab eo detur, ex certa scientia, & consequenter ex plenitudine potestatis, ample interpretanda est; tam ex parte personae, quam ex parte modis ac proinde habet de se vim novae concessionis, quod magis indubitatum videtur, per eam clausulam, & de novo concedimus, quia nulla possunt esse clariora signa voluntatis Pontificis, neque amplius desiderari potest ad dictos effectus praestandos; ita Suar. Cap. 20. n. 8. Merol. cap. 4. num. 78. & 79. Comp. Min. verb. Privileg. fratrum, §. 15. ubi testatur Collector, hanc fuisse sententiam